

Також необхідно затронуть преподавание религиоведческих курсов в школах и высших учебных заведениях. Сейчас идет разработка и издание новых учебников по этой дисциплине. Однако не до конца преодолен советский стереотип мышления из-за чего очень часто информация о религии подается с искажениями и мусульманам приписываются взгляды, которых они не разделяют. Так например, одной из распространенных ошибок является неправильное толкование смысла обрядов Хаджа (паломничества в Мекку). Во многих учебниках написано, что мусульмане посещают Мекку для поклонения черному камню, который находится в Каабе. Однако это не так, потому что мусульмане поклоняются только Единому Богу - Аллаху.

Для того, что бы дать людям правильные и объективные сведения об Исламе является целесообразным привлечение к проведению религиоведческих лекций студентов Исламского университета и исламских духовных лиц, организовывать посещение студентами светских учебных заведений мечетей и медресе для более близкого знакомства с жизнью мусульман Украины. Это может способствовать преодолению негативных стереотипов, которые сформировались в обществе относительно мусульман. Опыт подобного сотрудничества в Украине уже существует. Лекции в Духовном управлении мусульман Украины посещают студенты ряда киевских ВУЗов в том числе и Института философии.

Будем надеяться, что все вышперечисленное будет способствовать укреплению безопасности государства и стабильности в украинском обществе.

В.Сумовський

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ДУХОВНОГО ВЧЕННЯ ЄДИНОЇ ВІРИ В УКРАЇНІ ТА СУТЬ ЙОГО ОСНОВНОГО ПОЛОЖЕННЯ

Історія розвитку духовного руху Єдиної Віри почалася 18 серпня 1991 р. в м.Мінусінську, що на півдні Красноярського краю в Росії, вперше прозвучавшим Словом Віссаріона. Віровчення Єдиної Віри стало відомим в Україні в 1992 р., коли Учитель вперше приїхав сюди, несучи звістку про Останній Завіт. Віссаріон побував в містах Черкасах, Києві, Харкові, де проголосив проповідь “Передсповіщення”. Відбулися зустрічі також у Львові, Івано-Франківську та Чернівцях. В кожному місті знаходилися люди, які виявляли цікавість до незвичайної Людини і її пристрасного і натхненого Слова. Вдруге Віссаріон приїхав в Україну в 1994 р. уже з кількома учнями. Він зупинявся у Запоріжжі, Дніпропетровську, Харкові, Києві, Одесі. В містах, в яких побував Учитель, залишалися послідовники його вчення, їх число з року в рік зростає.

Нині в Україні є дві офіційно зареєстровані релігійні громади Єдиної Віри Церкви Останнього Завіту – в Києві і Харкові. Об’єднання послідовників Єдиної Віри діють в Запоріжжі, Одесі, Донецьку, Луцьку, Черкасах; є послідовники у Львові, Тернополі, Рівному, Івано-Франківську, Жовтих Водах, Кривому Розі та ін. містах України.

Людина, якій уже довелося бачити і чути Віссаріона, читати його бесіди, Звернення, що друкуються в томах Останнього Завіту (СПб., 1997-2002; видання постійно продовжується), знає, наскільки незвичайна ця особистість. Масштаб та велич її не зразу вкладається в свідомості, не вписується в межі звичного для сучасного укладу життя: Віссаріон відкриває себе людству як втілена Істина, живе Слово Бога. Недивно, що носій цього найвищого звання і найвідповідальнішої місії викликає в суспільстві оцінки полярні, відношення неоднозначне – від активного несприймання до щирого “благословення”.

Звичайно, до нового теоретичного і адекватного загального сприйняття Останнього Завіту ще далеко. Цьому перешкоджає існуючий дефіцит пізнання і інтелекту, а головне – поки що недостатня якість душі в кожного з нас. До цього вчення,

як підкреслює й сам Віссаріон, необхідно дозріти – духовно-чуттєво, життєво-практично та інтелектуально. А для цього потрібен час.

Роки ідуть - і, дійсно, до Віссаріона і Його вчення починають відноситись у суспільстві з постійно зростаючого повагою. За дванадцять років (1991-2003 рр.) у Віссаріона появилось багато тисяч послідовників. І не тільки в країнах СНД, але й, наприклад, в Болгарії, Німеччині, Італії, Франції, США, Мексиці. Можна відмітити як знаменний факт і нещодавнє одностороннє вибрання Віссаріона в члени Міжнародної академії “Духовна єдність народів світу”, в склад якої входять відомі вчені, дипломати, представники християнської й ісламської конфесій.

Вчення Віссаріона широко сприймається в світі і все частіше усвідомлюється представниками великої науки як цільне, логічно бездоганне, морально чисте і світле. Як безцінне вчення воно притягує до себе тим, що творчо озмістовнює попередні людські досягнення, допомагає вирішити велетенську плутанину в розумінні Бога і людини, Творця Вселеної (Абсолюту, Єдиного) і Отця нашого Небесного, джерела Любові і Творця душ людських.

Згідно вчення, суть людини – в розвитку духовності, виявленні Любові, людяності, радості життя. “Віднині ви повинні стати нездатними нести холод – ніколи, ні за яких умов і ні під яким знаменням ви не маєте права навіть подумати про когось погано”. Ці слова – ключові Слова вчення Віссаріона. Хто б не вивчав вчення Віссаріона – філософ або природознавець, психолог або педагог, теолог, історик, антрополог, - воно напевне вплине на шукаючого читача і відіграє для нього певну евристичну роль. Будь-який фахівець знайде у вченні немало приводів для роздумів, обмірковування і розширення багато чого в своєму світосприйнятті, багажу знань, духовному досвіді. Зупинюсь на деяких ключових моментах найважливішого положення вчення Єдиної Віри.

Висхідне і найважливіше положення Останнього Завіту полягає в тому, що Творець Вселенної (Абсолюту, Єдиний) і Отець Небесний – зовсім не одне і те ж. Це два Творчих Джерела у Світобудові, які розведені в часі та просторі. Перше джерело створює Всесвіт, життя, розумних істот, тоді як друге – людську душу. Отже, Отець Небесний є Бог тільки людства, єдиний і живий Бог людей, духовно – генетичне джерело глибинної суті.

На перший погляд, це твердження Віссаріона здається не лише несподіваним, але й довільним. Однак, в міру заглиблення в істину Останнього Завіту, читач у змозі відзначити, що всякий раз, при проектуванні на будь-яку проблему буття людини в світі, ця висхідна теза дієво спрацьовує, дозволяє послідовно, глибоко і точно вирішити цю проблему. Іншими словами, висхідне твердження Віссаріона, нібито повністю позбавлене доказовості, доводять себе через розгортання і конкретизацію свого внутрішнього світоглядного потенціалу. Відбувається те, що в змістовній логіці відповідає принципу самообґрунтування висхідного пункту. Великий математик Анрі Пуанкаре справедливо вказував: ” Найбагатша і найвірніша теорія та, в якій при найменшій кількості посилянь створюється найбільша кількість наслідків”. Те ж відбувається із вченням Віссаріона. Із одиничного посилення тут виростає принципово нескінченна кількість наслідків, причому глибоко змістовних, евристичних і які мають життєво практичне значення.

Наслідки ці полягають у виясненні віковічних загадок: по-перше, проблеми космогенезу, структури і динаміки Світобудови; по-друге, особливого процесу антропогенезу, а значить, суті людини і її місця у Всесвіті.

При цьому рішення даються не у вигляді туманно символічних або міфічно-поетичних уявлень. Ці рішення відповідають духовним, інтравертним та фундаментальним джерелам наукових знань і новітнім даним в області космології, сучасної фізики, психології, теорії свідомості тощо. Можна зробити висновок, вчення Єдиної Віри випереджає серйозні наукові відкриття і пропонує відповідні орієнтири розвитку філософської парадигми.